

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЗАПОРІЗЬКА ПОЛІТЕХНІКА»

(повне найменування вищого навчального закладу)

Кафедра менеджменту

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до проведення семінарських та практичних занять з дисципліни «Міжнародне публічне управління» для здобувачів вищої освіти всіх спеціальностей ОКР «Бакалавр» денної та заочної форми навчання.

Запоріжжя – 2020 рік

Методичні вказівки до проведення семінарських та практичних занять з дисципліни «Міжнародне публічне управління» для здобувачів вищої освіти всіх спеціальностей ОКР «Бакалавр» денної та заочної форми навчання. / Укл. О. Ю. Ткачук . – Запоріжжя: НУЗП, 2019. – 36 с.

Укладач: О. Ю. Ткачук, к.с/г.н., доц.

Рецензент: П. В. Гудзь, д.е.н., проф. каф. менеджменту НУЗП

Відповідальний
за випуск: О. Б. Корякіна

Затверджено
на засіданні кафедри менеджменту
Протокол від «29» квітня 2020 року № 9

ЗМІСТ

ВСТУП	3
ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	4
СКЛАД, ОБСЯГ І ТЕРМІН ВИКОНАННЯ ЗМІСТОВИХ МОДУЛІВ	
ДИСЦИПЛІН	7
Тема 1.	8
Тема 2.	14
Тема 3.	14
Тема 4.	20
Тема 5.	27
Тема 6.	27
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА	35

ВСТУП

Сучасний світ перебуває у стані активного розвитку процесів глобалізації і міжнародної інтеграції. Глибокі перетворення в усіх сферах суспільного життя, викликані утвердженням європейського вектора розвитку, подальша демократизація суспільства, національне відродження України зумовили необхідність докорінного перегляду підходів до державного управління. Побудова незалежної демократичної держави в умовах світових глобалізаційних процесів потребує створення якісно нової системи публічного управління з урахуванням як реалій сучасного життя й перспектив соціально-економічного розвитку, так і досвіду управління розвинутих країн світу та вітчизняний історичний досвід.

Сучасний кваліфікований спеціаліст має бути здатним виконувати складні завдання сьогодення. Метою навчально-методичного посібника є вивчення дисципліни — Міжнародне публічне управління є оволодіння теоретичними знаннями з євроінтеграції, міжнародного публічного управління та безпеки; набуття практичних вмінь і навичок щодо застосування законів, принципів, методів, технологій та процедур в управлінні суб'єктами публічної сфери; формування здатності аналізувати розвиток процесів у сфері національної безпеки, ідентифікувати, класифікувати та розробляти заходи щодо їх вирішення, добирати для цього необхідну та релевантну кількісну і якісну інформацію, робити обґрунтовані та неупереджені висновки на основі аналізу даних. За результатами вивчення дисципліни студенти повинні знати: тенденції розвитку глобалізованого світу, завдання європейської політики інтеграції; стратегічні завдання держави щодо розвитку відносин з ЄС; основні процеси у сфері національної безпеки, ідентифікувати, класифікувати та розробляти ієрархії загроз національним інтересам, готувати обґрунтовані пропозиції щодо управлінських рішень, які мають за мету адекватну відповідь на загрози національним інтересам, зокрема, при розробці пропозицій до паспортів загроз та Стратегії національної безпеки.

Актуальність вивчення дисципліни зумовлено необхідністю навчити студентів опрацьовувати самостійно складні теоретичні питання, творчо застосовувати здобуті знання, розвивати вміння аналізувати, узагальнювати, робити висновки.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни — формування знань про міжнародне публічне управління та розвиток, його особливості, основні галузі та інститути; здобуття студентом теоретичних і практичних знань та вмінь щодо ролі, призначення, дії та застосування в Україні засад міжнародного публічного управління.

Завдання навчальної дисципліни: забезпечити оволодіння системою знань про міжнародне публічне управління його основним понятійним апаратом; сприяти формуванню вмінь і навичок аналізувати міжнародні норми, здійснювати

їх пошук та систематизацію; вивчити кращий світовий досвід з питань державного управління, місцевого самоврядування, підготовки державних службовців; ознайомити студентів зі світовим досвідом публічного адміністрування країн з розвинутою демократією; навчити вмінню правильно оцінювати сучасне міжнародно-правове становище України, основні напрями її зовнішньої діяльності.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен отримати:

а) загальні компетентності:

- здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні. **ЗК02;**

- здатність до адаптації та дії в новій ситуації. **ЗК05;**

- здатність працювати в команді. **ЗК06;**

- здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями. **ЗК07;**

- здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел. **ЗК08;**

- здатність спілкуватися з представниками інших професій груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності). **ЗК11.**

б) фахові компетентності:

Фахові компетентності, яких набувати здобувачі вищої освіти в процесі вивчення навчальної дисципліни «Міжнародне публічне управління»

Компетенції згідно освітньої програми	Складові компетентності
СК01 Здатність до соціальної взаємодії, до співробітництва й розв'язання конфліктів	Розуміння сутності поняття та систему міжнародного публічного управління, характерні його особливості; поняття міжнародної відповідальності та міжнародних санкцій.

СК02 Здатність забезпечувати належний рівень вироблення та використання управлінських продуктів, послуг чи процесів	Виділяти та обґрунтовувати проблемні ситуації в процесі вироблення, прийняття і виконання управлінських рішень в міжнародній публічній сфері.
---	---

Тема 1. Конституційно-правові засади політики світової та європейської інтеграції України	2	2						2				5
Тема 2. Глобалізація та її основні протиріччя	9	4				5		2				5
Тема 3. Україна і ООН	11	4	2			5		2				5
Тема 4. Україна та міжнародні економічні і фінансові організації	9	4				5		2				5
Разом за змістовим модулем 1	31	14	2			15	28	8				20
Змістовий модуль 2. Політика європейської інтеграції												
Тема 5. Євроатлантична інтеграція України	11	4	2			5			2			5
Тема 6. Інтеграційні процеси на пост-радянському просторі	9	2	2			5			2		10	5
Тема 7. Регіональні інтеграційні процеси	11	4	2			5					10	5
Разом за змістовим модулем 2	31	10	6			15	39		4		20	15

Змістовий модуль 3. Міжнародна та європейська безпека, механізми забезпечення національної безпеки												
Тема 8. Європейська інтеграція	9	2	2			5					10	5
Тема 9. Європейський союз	9	2	2			5						5
Тема 10. Україна і Європейський союз	9	2	2			5						5
Тема 11. Основи стратегічного управління у сфері національної безпеки	9	2	2			5					11	5
Разом за змістовим модулем 3	36	8	8		10	20	41				21	20
Усього годин	108	32	16		10	50	108	8	4		41	55

5. Темі семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Конституційно-правові засади політики світової та європейської інтеграції України	2
2	Тема 2. Глобальні процеси та проблеми сучасності	2
3	Тема 3. Україна і ООН	2
4	Тема 4. Україна та міжнародні економічні і фінансові організації	2
5	Тема 5. Політика європейської інтеграції	2
6	Тема 6. Інтеграційні процеси на пострадянському просторі	2
7	Тема 7. Регіональні інтеграційні процеси	2
8	Тема 8. Європейська інтеграція	2
9	Тема 9. Європейський союз	2
10	Тема 10. Україна і Європейський союз	2
11	Тема 11. Основи стратегічного управління у сфері національної безпеки	2

3. ПРАКТИЧНІ (СЕМІНАРСЬКІ) ЗАНЯТТЯ (номер, найменування, обсяг у годинах, мета проведення)

3.1. Семінарське заняття 1. Конституційно-правові засади політики світової та європейської інтеграції України (2 години).

План

1. Конституція України про спрямованість зовнішньої політики.
2. Зовнішньополітичні аспекти забезпечення національних інтересів України.
3. Концепція національної безпеки. Основні напрямки і пріоритети зовнішньої політики.

Навчальні цілі:

- **Охарактеризувати** спрямованість зовнішньої політики України відповідно до Конституції;
- **Визначити** зовнішньополітичні аспекти забезпечення національних інтересів України;
- **Охарактеризувати** концепцію національної безпеки. Основні напрямки і пріоритети зовнішньої політики України.

Вивчивши тему, студент повинен знати:

спрямованість зовнішньої політики України відповідно до Конституції; зовнішньополітичні аспекти забезпечення національних інтересів України; концепцію національної безпеки. Основні напрямки і пріоритети зовнішньої політики України.

Завдання для обговорення:

1. Перерахуйте найголовніші завдання зовнішньої політики України для досягнення національних інтересів
2. Головні напрями зовнішньої політики України
3. Суть концепції національної безпеки
4. Об'єкти національної безпеки
5. Пріоритети національних інтересів України

Тести для самоконтролю

32. Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на:

- 1) Збройні Сили України;
- 2) Службу безпеки України ;
- 3.) Президента України ;
- 4) Кожного громадянина України.

33. Безпека - це:

- 1) негативні зміни в політичному середовищі;
- 2) стан захищеності життєво важливих інтересів особистості, суспільства, держави;
- 3) відсутність загроз;
- 4) система показників соціально-економічного становища держави.

34. Стан захищеності державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного й оборонного потенціалу країни, законних інтересів і прав громадян – це:

- 1) національна безпека;
- 2) національна економічна безпека;
- 3) стратегія забезпечення національної безпеки;
- 4) стратегія забезпечення національної економічної безпеки.

35. Принципи зовнішньої політики України:

- 1) відносин з іншими державами та організаціями;
- 2) дотримання принципу неподільності міжнародного миру та міжнародної безпеки;
- 3) відсутність територіальних зазіхань чи претензій до сусідніх держав і невизнання жодних територіальних претензій до себе;
- 4) всі вищеперелічені принципи.

36. Стратегічними партнерами України є:

- 1) держави як провідні суб'єкти міжнародних відносин;
- 2) міжнародні організації;
- 3) як держави, так і міжнародні організації.

37. Що є найбільшою загрозою для України в умовах глобалізації:

- 1) втрата суверенітету.
- 2) надмірна інформатизація суспільства;
- 3) зміна керівництва в країні;
- 4) віддалення перспективи вступу до ЄС.

38. Що є рушійною силою глобалізації:

- 1) поява ТНК (Транснаціональна корпорація);
- 2) поява міжнародних організацій;
- 3) розвиток науки й технологій та поява новітніх ЗМК;
- 4) економічний розвиток.

39. Національна безпека держави є...

- 1) складовою економічної безпеки;
- 2) складовою фінансової безпеки держави;
- 3) не має правильної відповіді;
- 4) підсистемою енергетичної безпеки.

40. Головне завдання сучасної зовнішньої політики України:

- 1) забезпечення стабільності міжнародного становища країни;
- 2) мирне врегулювання міжнародних суперечностей;
- 3) невтручання у внутрішні справи інших держав.

41. Національна безпека відображає :

- 1) державна політика, покликана забезпечити збереження та зміцнення життєво важливих національних цінностей;
- 2) відносини між суб'єктами національного та етнічного розвитку;
- 3) науково-обґрунтована система заходів, спрямована на реалізацію національних інтересів;
- 4) здатність та можливість чинити визначальний вплив на діяльність та поведінку людей і їх об'єднань.

Обов'язкові завдання

Вирішити управлінську ситуацію: Пріоритетні напрями забезпечення національної безпеки України.

Література:

1. Акмарал Арыстанбекова. Глобализация. Объективная логика и новые вызовы / А. Арыстанбекова // Международная жизнь. – 2004. – № 4-5. – С. 54-57.
2. Білорус О.Г. Глобалізація і національна стратегія / О.Г. Білорус. – К. : —Батьківщина. – 2001. – 244с.
3. Глобалізація й безпека розвитку. Монографія / О.Г. Білорус, Д.Г. Лук'яненко та ін. – К. – 2001. – 480 с.
4. Глобальна економіка: конспект лекцій для студентів економічних напрямів підготовки усіх форм навчання / С. О. Радзієвська. – К.: «СІК ГРУП УКРАЇНА», 2015. – 344 с.
5. Войтович Р. Глобалізація як універсальна форма історичної динаміки перехідних суспільств / Р. Войтович // Вісн. НАДУ. – 2012. – № 1. – С. 21–32. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Vnadu_2012_1_4.pdf
6. Токар В. Глобалізм як сучасний етап розвитку світової економічної системи / Токар В. // Збірник наукових праць. Вип. 41. – К.: Інститут світової економіки і міжнародних відносин НАНУ – 2004. – 88 с.

3.2. Семінарське завдання

2. Глобальні процеси та проблеми сучасності

План

1. Глобалізація: сутність та причини виникнення.
2. Глобальні проблеми сучасності.
3. Антиглобалізм.

Навчальні цілі:

- **Визначити** сутність та причини виникнення глобалізації;
- **Розкрити** глобальні проблеми сучасності;
- **Охарактеризувати** антиглобалізм, висвітлити його сутність.

Завдання для обговорення

1. Сутність та основні ознаки процесу глобалізації.
2. Глобальні процеси: класифікація та причини виникнення.
3. Тенденції та напрямки сучасної глобалізації.
4. Глобальні політичні проблеми сучасності.
5. Вплив процесу глобалізації на сучасну стратегію міжнародної безпеки.
Європейська політика безпеки
6. Класифікація об'єктів безпеки. Роль міжнародних організацій у забезпеченні міжнародної безпеки.

Вивчивши тему, студент повинен знати:

сутність та причини виникнення глобалізації; глобальні проблеми сучасності; тенденції та напрямки сучасної глобалізації; глобальні політичні проблеми сучасності.

Тести для самоконтролю

40. Головне завдання сучасної зовнішньої політики України:

- 1) забезпечення стабільності міжнародного становища країни;
- 2) мирне врегулювання міжнародних суперечностей;
- 3) невтручання у внутрішні справи інших держав.

41. Національна безпека відображає :

- 1) державна політика, покликана забезпечити збереження та зміцнення життєво важливих національних цінностей;
- 2) відносини між суб'єктами національного та етнічного розвитку;
- 3) науково-обґрунтована система заходів, спрямована на реалізацію національних інтересів;
- 4) здатність та можливість чинити визначальний вплив на діяльність та поведінку людей і їх об'єднань.

42. Сучасна національна безпека зводиться до:

- 1) підтримання військової безпеки;
- 2) забезпечення зовнішньополітичної безпеки;
- 3) підтримання належного рівня економічної безпеки;
- 4) багатокomпонентної безпеки.

43. У широкому розумінні національна безпека – це:

- 1) захищеність життєво важливих інтересів особи, держави і суспільства;
- 2) стан держави, що забезпечує її цілісність та суб'єктність в системі міжнародних відносин;
- 3) забезпеченість територіальної цілісності і суспільно-політичного ладу.

44. У вузькому розумінні національна безпека означає :

- 1) спроможність держави виступати в якості суб'єкта міжнародного права;
- 2) здатність держави зберігати власний суверенітет;
- 3) захист особи, суспільства і держави.

45. Цілісна система забезпечення національної безпеки України організовується:

- 1) державними органами;
- 2) громадськими організаціями;
- 3) посадовими особами і громадянами.

46. У межах системи міжнародних відносин політична безпека України передбачає :

- 1) характер інтеграції в систему міжнародних економічних відносин;
- 2) забезпечення інтересів збройними засобами;
- 3) наявність стійкого політичного суверенітету.

47. Під національними інтересами розуміють :

- 1) інтереси держави;
- 2) інтереси політичної еліти;
- 3) інтегральний вираз інтересів усіх членів суспільства;
- 4) інтереси певного народу.

48. Однією із складових національних інтересів є її зовнішня політика. Її головними завданнями визначено:

- 1) захист інтересів держави за кордоном;
- 2) захист прав та інтересів громадян і юридичних осіб за кордоном;
- 3) забезпечення стабільності міжнародного становища України;
- 4) ізоляція та захист національного господарства від світової економічної системи, охопленої глобалізаційними процесами.

49. Одним з важливих шляхів забезпечення національної безпеки України вважається її співпраця з НАТО. Започаткувало цю тісну співпрацю підписання Україною:

- 1) Хартії про особливе партнерство з НАТО;
- 2) програми —Партнерство заради миру—;
- 3) Хартії Європейської безпеки;
- 4) Стратегічної концепції НАТО

Обов'язкові завдання

Вирішити управлінську ситуацію: Сутність і взаємозв'язок понять «глобалістика» і «глобалізм», їх співвідношення з поняттям «глобалізація».

Література:

1. Акмарал Арыстанбекова. Глобализация. Объективная логика и новые вызовы / А. Арыстанбекова // Международная жизнь. – 2004. – № 4-5. – С. 54-57.
2. Білорус О.Г. Глобалізація і національна стратегія / О.Г. Білорус. – К. : —Батьківщина. – 2001. – 244с.
3. Глобалізація й безпека розвитку. Монографія / О.Г. Білорус, Д.Г. Лук'яненко та ін. – К. – 2001. – 480 с.
4. Глобальна економіка: конспект лекцій для студентів економічних напрямів підготовки усіх форм навчання / С. О. Радзієвська. – К.: «СІК ГРУП УКРАЇНА», 2015. – 344 с.
5. Войтович Р. Глобалізація як універсальна форма історичної динаміки перехідних суспільств / Р. Войтович // Вісн. НАДУ. – 2012. – № 1. – С. 21–32. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Vnadu_2012_1_4.pdf
6. Токар В. Глобалізм як сучасний етап розвитку світової економічної системи / Токар В. // Збірник наукових праць. Вип. 41. – К.: Інститут світової економіки і міжнародних відносин НАНУ – 2004. – 88 с.

3.3.Семінарське заняття

3. Україна і ООН (2 години)

План:

1. ООН: цілі та структура.
2. Система ООН.
3. Співробітництво України з ООН.

Навчальні цілі:

- **Визначити** сутність понять ООН: цілі та структура;
- **Ознайомити** з системою ООН;
- **Розкрити** механізм взаємодії членів ООН;
- **Охарактеризувати** співробітництво України з ООН.

Вивчивши тему, студент повинен знати:

сутність понять ООН: цілі та структура; механізм взаємодії членів ООН; співробітництво України з ООН.

Завдання для обговорення:

1. Заснування ООН
2. Основні функції Ради Безпеки
3. Співпраця України з спеціалізованими установами ООН

Тести для самоконтролю

26. Метою діяльності організації об'єднаних Націй (ООН) — міжнародної організації, яка заснована 24 жовтня 1945 року на конференції у Сан-Франциско на підставі Хартії об'єднаних Націй є:

- 1) підтримання і зміцнення миру і міжнародної безпеки та розвиток співробітництва між державами світу
- 2) сприяння міжнародному економічному і соціальному співробітництву та розвитку
- 3) збереження довоєнних кордонів між державами.

27. Україна має в Раді безпеки статус:

- 1) постійного члена;
- 2) непостійного члена;
- 3) взагалі не має жодного статусу.

28. Адаптація (тобто, пристосування) законодавства України до законодавства ЄС передбачає:

- 1) приведення чинних правових актів у відповідність до стандартів і вимог, за якими розробляються і приймаються правові акти у ЄС +
- 2) приведення змісту всіх законів України до змісту законодавства ЄС
- 3) апроксимацію чинних правових норм в ключових галузях права

29. Дванадцять золотих зірок на прапорі Європейського Союзу символізують:

- 1) число держав-засновників ЄС;
- 2) число держав, які запровадили єдину валюту — євро;
- 3) досконалість, повноту і єдність .
- 4) інший варіант.

30. Визначте головну мету утворення ООН:

- 1) розвиток дружніх відносин між націями на ґрунті поважання принци-пу рівності і самовизначення народів;
- 2) міжнародне співробітництво щодо вирішення проблем економічного, соціального, культурного й гуманітарного характеру;
- 3) підтримка міжнародного миру й безпеки;
- 4) формування центру узгодження зусиль націй для досягнення спільних цілей.

31. Організація європейського економічного співробітництва згодом перетворилася на :

- 1) ЄОВС;
- 2) ЄАВТ;
- 3) ОЕСР;

4) ЄС.

32. Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на:

- 1) Збройні Сили України;
- 2) Службу безпеки України ;
- 3.) Президента України ;
- 4) Кожного громадянина України.

33. Безпека - це:

- 1) негативні зміни в політичному середовищі;
- 2) стан захищеності життєво важливих інтересів особистості, суспільства, держави;
- 3) відсутність загроз;
- 4) система показників соціально-економічного становища держави.

34. Стан захищеності державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного й оборонного потенціалу країни, законних інтересів і прав громадян – це:

- 1) національна безпека;
- 2) національна економічна безпека;
- 3) стратегія забезпечення національної безпеки;
- 4) стратегія забезпечення національної економічної безпеки.

35. Принципи зовнішньої політики України:

- 1) відносин з іншими державами та організаціями;
- 2) дотримання принципу неподільності міжнародного миру та міжнародної безпеки;
- 3) відсутність територіальних зазіхань чи претензій до сусідніх держав і невизнання жодних територіальних претензій до себе;
- 4) всі вищеперелічені принципи.

Обов'язкові завдання

Вирішити управлінську ситуацію: ООН як провідна глобальна установа забезпечення міжнародної безпеки.

Література:

3.4. Семінарське заняття

4. Україна та міжнародні економічні і фінансові організації (2 години)

План

1. Міжнародні фінансові організації.
2. Світова організація торгівлі (СОТ).
3. України і СОТ.

Навчальні цілі:

- **Ознайомити** із міжнародними фінансовими організаціями;
- **Розкрити** відносини України і СОТ;
- **Висвітлити** сутність і значення Світової організації торгівлі (СОТ);
- **Ознайомити** з типами відносин, які можуть виникати між членами СОТ.

Вивчивши тему, студент повинен знати:

сутність і види міжнародних фінансових організацій; сутність і значення Світової організації торгівлі (СОТ); зміст відносини України і СОТ;

Завдання для обговорення

1. Група Світового банку
2. Міжнародний банк реконструкції і розвитку (МБРР)
3. Міжнародна асоціація розвитку (МАР)
4. Міжнародна фінансова корпорація (МФК)
5. Багатостороннє агентство з інвестиційних гарантій (БІТА)
6. Міжнародний центр з урегулювання інвестиційних суперечок (МЦУІС)
7. Міжнародний валютний фонд (МВФ)
8. Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР)

Тести для самоконтролю**Обов'язкові завдання**

Вирішити управлінську ситуацію:

1. Економічні переваги членства України у СОТ;
2. На етапі економічної трансформації України в європейське співтовариство найважливіше значення мають її відносини з: міждержавними економічними організаціями загальної компетенції; міждержавними організаціями з регулювання економічних відносин на галузевому рівні; міжнародними організаціями з регулювання світової торгівлі та з Міжнародними валютно-кредитними організаціями.

Література:**3.5. Семінарське заняття****5. Політика європейської інтеграції (2 години).****План**

1. НАТО: структура і основні функції.

2. Основні інститути партнерського співробітництва і діалогу.
3. Співробітництво України з НАТО.

Навчальні цілі:

- **Ознайомити** із системою НАТО: структура і основні функції;
- **Розкрити** основні інститути партнерського співробітництва і діалогу.
- **Розкрити** сутність, значення і цілі співробітництва України з НАТО.

Завдання для обговорення

1. Етапи європейської інтеграції.
2. Основні засади розвитку інтеграційних процесів на території Європи та роль України в них.
3. Зовнішні та внутрішні чинники, які впливають на впровадження політики європейської інтеграції.
4. Тенденції розвитку зовнішньої політики України для подальшої євроінтеграції. Стратегія розвитку ЄС «Європа 2020».
5. Вимоги ЄС до організації державної служби.

Вивчивши тему, студент повинен знати:

сутність, значення і цілі співробітництва України з НАТО; основні засади розвитку інтеграційних процесів на території Європи та роль України в них; зовнішні та внутрішні чинники, які впливають на впровадження політики європейської інтеграції; зовнішні та внутрішні чинники, які впливають на впровадження політики європейської інтеграції.

Тести для самоконтролю

23. НАТО — це:

- 1) міжнародна політично-військова організація, військовополітичний блок держав, що володіє всією необхідною інфраструктурою і системою органів з її управління
- 2) перша міжнародна міждержавна організація, створена з метою розвитку співробітництва, досягнення миру і безпеки між народами;
- 3) агресивний військовий блок, мета якого — встановлення світового панування.

24. Найвищим органом прийняття рішень в НАТО є:

- 1) Північноатлантична рада ;
- 2) Комітет оборонного планування;
- 3) верховна рада НАТО.

25. НАТО співпрацює з такими міжнародними організаціями як:

- 1) радою Європи, міжнародною організацією з міграції, асамблеєю Західноєвропейського Союзу, організацією з питань заборони хімічних озброєнь
- 2) радою Європи, міжнародною організацією з міграції, асамблеєю Західноєвропейського Союзу, організацією з питань заборони хімічних озброєнь, міжнародним комітетом Червоного Хреста міжнародною федерацією товариств Червоного Хреста та Червоного Півмісяця та іншими парламентськими і неурядовими організаціями;
- 3) з митним Союзом.

26. Метою діяльності організації об'єднаних Націй (ООН) — міжнародної організації, яка заснована 24 жовтня 1945 року на конференції у Сан-Франциско на підставі Хартії об'єднаних Націй є:

- 1) підтримання і зміцнення миру і міжнародної безпеки та розвиток співробітництва між державами світу
- 2) сприяння міжнародному економічному і соціальному співробітництву та розвитку
- 3) збереження довоєнних кордонів між державами.

27. Україна має в Раді безпеки статус:

- 1) постійного члена;
- 2) непостійного члена;
- 3) взагалі не має жодного статусу.

28. Адаптація (тобто, пристосування) законодавства України до законодавства ЄС передбачає:

- 1) приведення чинних правових актів у відповідність до стандартів і вимог, за якими розробляються і приймаються правові акти у ЄС +
- 2) приведення змісту всіх законів України до змісту законодавства ЄС
- 3) апроксимацію чинних правових норм в ключових галузях права

29. Дванадцять золотих зірок на прапорі Європейського Союзу символізують:

- 1) число держав-засновників ЄС;
- 2) число держав, які запровадили єдину валюту — євро;
- 3) досконалість, повноту і єдність .
- 4) інший варіант.

30. Визначте головну мету утворення ООН:

- 1) розвиток дружніх відносин між націями на ґрунті поважання принципу рівності і самовизначення народів;
- 2) міжнародне співробітництво щодо вирішення проблем економічного, соціального, культурного й гуманітарного характеру;
- 3) підтримка міжнародного миру й безпеки;
- 4) формування центру узгодження зусиль націй для досягнення спільних цілей.

31. Організація європейського економічного співробітництва згодом перетворилася на :

- 1) ЄОВС;
- 2) ЄАВТ;
- 3) ОЕСР;
- 4) ЄС.

32. Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на:

- 1) Збройні Сили України;
- 2) Службу безпеки України ;
- 3.) Президента України ;
- 4) Кожного громадянина України.

Обов'язкові завдання

Вирішити управлінську ситуацію: Оцінити наслідки реалізації положень Угоди про асоціацію для міжнародного становища України та взаємовідносин з державами-сусідами.

Література:

1. Європейський Союз. Словник-довідник. – К. : К.І.С., 2001. – 142 с.
2. Інтеграція в європейський освітній простір: здобутки, проблеми, перспективи : Монографія / За заг. ред. Ф.Г.Ващука. – Ужгород : ЗакДУ, 2011. – 560 с.
3. Копійка В. Європейський Союз: історія і засади функціонування : навч. посіб. / В. Копійка, Т. Шинкаренко ; за ред. Л. Губерського. – К. : Знання, 2009. – 751 с.
4. Міжнародна інтеграція : навч. посіб. / [В. Д. Бакуменко, Д. В. Вітер, О. М. Руденко та ін.]. – Ужгород : Ліра, 2009. – 472 с.
5. Механізми регулювання інтеграційних процесів в Україні : навч. посіб. / [В. Д. Бакуменко, Д. В. Вітер, О. М. Руденко та ін.]. – Ужгород : Ліра, 2009. – 656 с.
6. Буряк П. Ю. Європейська інтеграція і глобальні проблеми сучасності : навч. посіб. / П. Ю. Буряк, О. Г. Гупало. - 3-ге вид., допов. - К. : Хай-Тек Прес, 2014. - 352 с.

3.6.Семінарське заняття

6. Інтеграційні процеси на пострадянському просторі (2 години)

План

1. СНД: сутність і структура.
2. Об'єднання ГУУАМ.

Навчальні цілі:

- **Ознайомити** із моделлю СНД;
- **Розкрити** сутність і структуру СНД;
- **Розкрити** сутність і структуру ГУУАМ;

Вивчивши тему, студент повинен знати:

модель СНД; сутність і структуру СНД; сутність і структуру ГУУАМ;

Завдання для обговорення

1. Країни - члени СНД
2. Країни - члени ГУУАМ
3. Аргументи за членство в СНД
4. Аргументи за членство в ГУУАМ

Тести для самоконтролю

Обов'язкові завдання

Вирішити управлінську ситуацію:

1. аргументи за - проти членства в СНД;
2. Економічний розвиток та підвищення добробуту українського народу можливе в рамках: - Грузія, Україна, Азербайджан, Молдова ГУАМ; - Співдружність Незалежних Держав СНД; - ЄС.

Література:

3.7.Семінарське заняття

7. Регіональні інтеграційні процеси (2 години)

План

1. Організація з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ).
2. Рада Європи (РЄ).
3. Західноєвропейський союз.
4. Організація Чорноморського економічного співробітництва.

Навчальні цілі:

- **Ознайомити** із ОБСЄ;
- **Розкрити** сутність інституції Рада Європи (РЄ);
- **Висвітлити** сутність і значення організації ОБСЄ;
- **Ознайомити** із Західноєвропейським союзом;
- **Висвітлити** сутність і значення організації Чорноморського економічного співробітництва.

Вивчивши тему, студент повинен знати:

сутність інституції Рада Європи (РЄ); сутність і значення організації ОБСЄ;
сутність і значення організації Чорноморського економічного співробітництва,
Західноєвропейського союзу.

Завдання для обговорення

1. Хельсінкський процес.
2. Хельсінкський Заключний Акт
3. Унікальність і новаторський характер НБСЄ
4. Від НБСЄ до ОБСЄ
5. Відхилення від принципу консенсусу

Тести для самоконтролю

Обов'язкові завдання

Вирішити управлінську ситуацію: підвищення ефективності ролі ОБСЄ в міжнародних конфліктах

Література:

3.8.Семінарське заняття

8. Європейська інтеграція (2 години)

План

1. Теорії та концепції європейської інтеграції.
2. Віхи історії ЄС.
3. Процедура вступу до ЄС.

Навчальні цілі:

- **Ознайомити** із теорією та концепцією європейської інтеграції;
- **Розкрити** процедуру вступу до ЄС;
- **Висвітлити** віхи історії ЄС;

Вивчивши тему, студент повинен знати:

теорію та концепцію європейської інтеграції; процедуру вступу до ЄС;
віхи історії ЄС.

Завдання для обговорення

1. Сутність неофункціоналізма
2. Теоретичні концепції європейської інтеграції
3. Нові моделі європейської інтеграції
4. Перші повоєнні кроки
5. Розширення Співтовариств

Тести для самоконтролю

11. Договір про приєднання до Європейського Союзу після завершення переговорів підписується ...

- 1) організацією —Європейський Союз‖ з кожною державою кандидатом окремо;
- 2) державами-членами Європейського Союзу з кожною з держав-кандидатів окремо;
- 3) державами-членами Європейського Союзу з усіма державами-кандидатами разом;
- 4) Президентом Європейського Союзу.

12. Право вето на вступ нових держав у ЄС належить:

- 1) Європейському парламенту і державам-членам;
- 2) найвпливовішим державам-членам;
- 3) Європейській раді;
- 4) Раді Європейського Союзу.

13. Принцип захисту прав людини як один із головних принципів Європейського співтовариства був уперше закріплений у

- 1) Договорі про Європейське економічне співтовариство;
- 2) рішенні Суду ЄС;
- 3) Маастрихтському договору 1993 р.;
- 4) Лісабонському договору 2007 р.

14. До інститутів Європейського Союзу не належить;

- 1) Президент Європейської ради;
- 2) Рада ЄС;
- 3) Європейська рада;
- 4) Європейський центральний банк.

15. Законодавчий процес в ЄС знаходить вираження у:

- 1) звичайній законодавчій процедурі та спеціальній законодавчій процедурі;
- 2) єдиній законодавчій процедурі;
- 3) процедурі спільного прийняття рішень, процедури консультації та процедури співробітництва;
- 4) процедурі прийняття загальнообов'язкових нормативних актів в ЄС та у державах-членах.

16. Україна у правовідносинах з ЄС виступає

- 1) державою-заявницею;
- 2) державою-членом;
- 3) державою – кандидатом на вступ;
- 4) не має жодного з вищевказаних правових статусів.

17. Дипломатичні відносини між Україною та ЄС :

- 1) встановлені з набуттям незалежності у 1991 р.;
- 2) встановлені з підписанням Угоди про партнерство і співробітництво у 1994 р.;
- 3) є триваючим предметом переговорів з ЄС;
- 4) не встановлені.

18. Яку назву мають щорічні офіційні зустрічі представників України та ЄС?

- 1) міжнародна конференція;
- 2) міжнародний симпозіум;
- 3) саміти;
- 4) комюніке.

19. На даному етапі між Україною та Європейським Союзом ідуть переговори про укладання

- 1) нової Угоди про партнерство та співробітництво;
- 2) Договору про вступ України до Європейського Союзу;
- 3) Угоди про асоціацію;
- 4) Угоди про співробітництво з державами – членами Європейської асоціації вільної торгівлі.

20. Європейська політика сусідства визначає

- 1) порядок набуття членства в ЄС;
- 2) особливий правовий режим посиленої співпраці ЄС та його сусідами надає їм можливість брати участь у різних видах діяльності ЄС шляхом тіснішої політичної, економічної, культурної співпраці та взаємодії у галузі безпеки;
- 3) привілейовані відносини ЄС з Україною;
- 4) порядок набуття членства Україною в ЄС.

Обов'язкові завдання

Вирішити управлінську ситуацію: походження й розвиток європейської інтеграції.

Література:

3.9.Семінарське заняття

9. Європейський союз (2 години)

План

1. Інституційна система ЄС.
2. Право ЄС.
3. економічна та валютна інтеграція.

Навчальні цілі:

- **Ознайомити** із інституційною системою ЄС;
- **Розкрити** сутність інституції Рада Європи (РЕ);
- **Висвітлити** право ЄС;
- **Висвітлити** сутність і значення економічної та валютної інтеграції.

Вивчивши тему, студент повинен знати:

інституційну систему ЄС; сутність інституції Рада Європи (РЕ); право ЄС; сутність і значення економічної та валютної інтеграції.

Завдання для обговорення

1. Європейський Парламент
2. Рада Європейського Союзу
3. Європейська Комісія
4. Суд Європейських Співтовариств
5. Європейський омбудсмен
6. Європейський Центральний Банк

Тести для самоконтролю

4. Європейський Союз був заснований

- 1) Єдиним Європейським актом 1987 р.;
- 2) Маастрихтським договором 1992 р.;
- 3) Лісабонським договором 2007 р.;
- 4) Амстердамським договором 1997 р.

5. Згідно з установчими договорами ЄС є

- 1) міжнародною організацією;
- 2) конфедерацією;
- 3) федерацією;

4) конфедерацією з елементами федерації.

6. Принципом функціонування ЄС, згідно з яким заходи ЄС за змістом та формою не повинні виходити за межі того, що є необхідним для досягнення цілей установчих договорів, є принцип....

- 1) субсидіарності;
- 2) пропорційності;
- 3) верховенства права ЄС;
- 4) збалансованого розподілу повноважень.

7. Джерелом влади в Європейському Союзі виступає

- 1) народ Європейського Союзу;
- 2) Європейські співтовариства;
- 3) глави держав або урядів держав – членів ЄС;
- 4) національні парламенти держав-членів.

8 Україна щодо ЄС

- 1) є державою-кандидатом;
- 2) є державою-заявницею;
- 3) є асоційованим членом ЄС;
- 4) не має жодного із зазначених статусів.

9. Правовою основою відносин між Україною та ЄС є:

- 1) ініціатива ЄС «Східне партнерство»;
- 2) Угода про партнерство та співробітництво від 14 червня 1994 року ;
- 3) Конституція України.

10. Обов'язковими умовами набуття членства в ЄС, згідно з його установчими договорами, є такі:

- 1) членство в Раді Європи та НАТО;
- 2) відповідність національного законодавства нормам права ЄС та високий рівень економічного розвитку;
- 3) бути європейською державою та поважати цінності ЄС;
- 4) усе зазначене вище.

11. Договір про приєднання до Європейського Союзу після завершення переговорів підписується ...

- 1) організацією —Європейський Союз‖ з кожною державою кандидатом окремо;
- 2) державами-членами Європейського Союзу з кожною з держав-кандидатів окремо;
- 3) державами-членами Європейського Союзу з усіма державами-кандидатами разом;
- 4) Президентом Європейського Союзу.

12. Право вето на вступ нових держав у ЄС належить:

- 1) Європейському парламенту і державам-членам;
- 2) найвпливовішим державам-членам;
- 3) Європейській раді;
- 4) Раді Європейського Союзу.

13. Принцип захисту прав людини як один із головних принципів Європейського співтовариства був уперше закріплений у

- 1) Договорі про Європейське економічне співтовариство;
- 2) рішенні Суду ЄС;
- 3) Маастрихтському договору 1993 р.;
- 4) Лісабонському договору 2007 р.

Обов'язкові завдання

Вирішити управлінську ситуацію: походження й розвиток європейської інтеграції.

Література:

1. Європейський Союз. Словник-довідник. – К. : К.І.С., 2001. – 142 с.
2. Інтеграція в європейський освітній простір: здобутки, проблеми, перспективи : Монографія / За заг. ред. Ф.Г.Ващука. – Ужгород : ЗакДУ, 2011. – 560 с.
3. Копійка В. Європейський Союз: історія і засади функціонування : навч. посіб. / В. Копійка, Т. Шинкаренко ; за ред. Л. Губерського. – К. : Знання, 2009. – 751 с.
4. Міжнародна інтеграція : навч. посіб. / [В. Д. Бакуменко, Д. В. Вітер, О. М. Руденко та ін.]. – Ужгород : Ліра, 2009. – 472 с.
5. Механізми регулювання інтеграційних процесів в Україні : навч. посіб. / [В. Д. Бакуменко, Д. В. Вітер, О. М. Руденко та ін.]. – Ужгород : Ліра, 2009. – 656 с.
6. Буряк П. Ю. Європейська інтеграція і глобальні проблеми сучасності : навч. посіб. / П. Ю. Буряк, О. Г. Гупало. - 3-ге вид., допов. - К. : Хай-Тек Прес, 2014. - 352 с.

3.10.Семінарське заняття

10. Україна і Європейський союз (2 години)

План

1. Україна на шляху європейської інтеграції.
2. Критерії вступу до ЄС.
3. Угода про партнерство та співробітництво.

Навчальні цілі:

- **Ознайомити** із угодою про партнерство та співробітництво;
- **Розкрити** критерії вступу до ЄС.
- **Висвітлити** шлях європейської інтеграції України.

Вивчивши тему, студент повинен знати:

угоду про партнерство та співробітництво; критерії вступу до ЄС;
шлях європейської інтеграції України.

Завдання для обговорення

1. Причини трансформації системи забезпечення міжнародної та європейської безпеки.
2. Основні кризові явища та ситуації у сферах міжнародної та європейської безпеки.
3. Міжнародні організації та сучасна система міжнародної безпеки.
4. Сучасні загрози міжнародній безпеці: критерії та класифікації.

Тести для самоконтролю

10. Обов'язковими умовами набуття членства в ЄС, згідно з його установчими договорами, є такі:

- 1) членство в Раді Європи та НАТО;
- 2) відповідність національного законодавства нормам права ЄС та високий рівень економічного розвитку;
- 3) бути європейською державою та поважати цінності ЄС;
- 4) усе зазначене вище.

11. Договір про приєднання до Європейського Союзу після завершення переговорів підписується ...

- 1) організацією —Європейський Союз‖ з кожною державою кандидатом окремо;
- 2) державами-членами Європейського Союзу з кожною з держав-кандидатів окремо;
- 3) державами-членами Європейського Союзу з усіма державами-кандидатами разом;
- 4) Президентом Європейського Союзу.

12. Право вето на вступ нових держав у ЄС належить:

- 1) Європейському парламенту і державам-членам;
- 2) найвпливовішим державам-членам;

- 3) Європейській раді;
- 4) Раді Європейського Союзу.

13. Принцип захисту прав людини як один із головних принципів Європейського співтовариства був уперше закріплений у

- 1) Договорі про Європейське економічне співтовариство;
- 2) рішенні Суду ЄС;
- 3) Маастрихтському договору 1993 р.;
- 4) Лісабонському договору 2007 р.

14. До інститутів Європейського Союзу не належить;

- 1) Президент Європейської ради;
- 2) Рада ЄС;
- 3) Європейська рада;
- 4) Європейський центральний банк.

15. Законодавчий процес в ЄС знаходить вираження у:

- 1) звичайній законодавчій процедурі та спеціальній законодавчій процедурі;
- 2) єдиній законодавчій процедурі;
- 3) процедурі спільного прийняття рішень, процедури консультації та процедурі співробітництва;
- 4) процедурі прийняття загальнообов'язкових нормативних актів в ЄС та у державах-членах.

16. Україна у правовідносинах з ЄС виступає

- 1) державою-заявницею;
- 2) державою-членом;
- 3) державою – кандидатом на вступ;
- 4) не має жодного з вищевказаних правових статусів.

17. Дипломатичні відносини між Україною та ЄС :

- 1) встановлені з набуттям незалежності у 1991 р.;
- 2) встановлені з підписанням Угоди про партнерство і співробітництво у 1994 р.;
- 3) є триваючим предметом переговорів з ЄС;
- 4) не встановлені.

18. Яку назву мають щорічні офіційні зустрічі представників України та ЄС?

- 1) міжнародна конференція;
- 2) міжнародний симпозіум;
- 3) саміти;
- 4) комюніке.

19. На даному етапі між Україною та Європейським Союзом ідуть переговори про укладання

- 1) нової Угоди про партнерство та співробітництво;
- 2) Договору про вступ України до Європейського Союзу;
- 3) Угоди про асоціацію;
- 4) Угоди про співробітництво з державами – членами Європейської асоціації вільної торгівлі.

Обов'язкові завдання

Вирішити управлінську ситуацію:

1. Євроінтеграційна перспектива України на сучасному етапі розвитку суспільства;
2. Оцінити наслідки реалізації положень Угоди про асоціацію для міжнародного становища України та взаємовідносин з державами-сусідами.

Література:

3.11. Семінарське заняття

11. Основи стратегічного управління у сфері національної безпеки (2 години)

План

1. Міжнародні організації та сучасна система міжнародної безпеки
2. Інституційні засади політики національної безпеки
3. Методи реагування на загрози національній безпеці

Навчальні цілі:

- **Ознайомити** із міжнародними організаціями та сучасними системами міжнародної безпеки;
- **Розкрити** інституційні засади політики національної безпеки;
- **Висвітлити** методи реагування на загрози національній безпеці;

Вивчивши тему, студент повинен знати:

Міжнародні організації та сучасна система міжнародної безпеки; інституційні засади політики національної безпеки; методи реагування на загрози національній безпеці

Завдання для обговорення

1. Інституційні засади державної політики національної безпеки.
2. Цілі, завдання, критерії, суб'єкти, об'єкти та складові стратегічного управління у сфері національної безпеки.
3. Основні нормативно-правові акти, що регламентують діяльність суб'єктів публічного управління у сфері національної безпеки.
4. Технології, методи, способи реагування на загрози національній безпеці.

Тести для самоконтролю

32. Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на:

- 1) Збройні Сили України;
- 2) Службу безпеки України ;
- 3.) Президента України ;
- 4) Кожного громадянина України.

33. Безпека - це:

- 1) негативні зміни в політичному середовищі;
- 2) стан захищеності життєво важливих інтересів особистості, суспільства, держави;
- 3) відсутність загроз;
- 4) система показників соціально-економічного становища держави.

34. Стан захищеності державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного й оборонного потенціалу країни, законних інтересів і прав громадян – це:

- 1) національна безпека;
- 2) національна економічна безпека;
- 3) стратегія забезпечення національної безпеки;
- 4) стратегія забезпечення національної економічної безпеки.

35. Принципи зовнішньої політики України:

- 1) відносин з іншими державами та організаціями;
- 2) дотримання принципу неподільності міжнародного миру та міжнародної безпеки;
- 3) відсутність територіальних зазіхань чи претензій до сусідніх держав і невизнання жодних територіальних претензій до себе;
- 4) всі вищеперелічені принципи.

36. Стратегічними партнерами України є:

- 1) держави як провідні суб'єкти міжнародних відносин;
- 2) міжнародні організації;
- 3) як держави, так і міжнародні організації.

37. Що є найбільшою загрозою для України в умовах глобалізації:

- 1) втрата суверенітету.
- 2) надмірна інформатизація суспільства;
- 3) зміна керівництва в країні;
- 4) віддалення перспективи вступу до ЄС.

38. Що є рушійною силою глобалізації:

- 1) поява ТНК (Транснаціональна корпорація);
- 2) поява міжнародних організацій;
- 3) розвиток науки й технологій та поява новітніх ЗМК;
- 4) економічний розвиток.

39. Національна безпека держави є...

- 1) складовою економічної безпеки;
- 2) складовою фінансової безпеки держави;
- 3) не має правильної відповіді;
- 4) підсистемою енергетичної безпеки.

40. Головні завдання сучасної зовнішньої політики України:

- 1) забезпечення стабільності міжнародного становища країни;
- 2) мирне врегулювання міжнародних суперечностей;
- 3) невтручання у внутрішні справи інших держав.

41. Національна безпека відображає :

- 1) державна політика, покликана забезпечити збереження та зміцнення життєво важливих національних цінностей;
- 2) відносини між суб'єктами національного та етнічного розвитку;
- 3) науково-обґрунтована система заходів, спрямована на реалізацію національних інтересів;
- 4) здатність та можливість чинити визначальний вплив на діяльність та поведінку людей і їх об'єднань.

Обов'язкові завдання

Вирішити управлінську ситуацію: обрати одну з загроз національній безпеці та визначити технологію, метод, спосіб реагування.

Література:

1. Білорус О.Г. Глобальні трансформації і безпека розвитку політичних, економічних і соціальних систем // Глобалізація і безпека розвитку / Білорус О.Г. та інші. - К.: КНЕУ, 2001. - 733 с.
2. Коломієць О.В. Концепт міжнародної безпеки в контексті глобалізації: монографія / О.В. Коломієць, - К.: Видво КиМУ, 2013. - 427 с.
3. Международная безопасность: Учеб. пособие для студентов ВУЗов / В.М. Кулагин. – М.: Аспект Пресс, 2006. – 319 с.
4. Тимків Я. Особливості та класифікація сучасних загроз національній та міжнародній безпеці / Ярополк Тимків // Науковий вісник. Одеський державний економічний уні- верситет. – 2006. – № 11 (31). – 221 с.
5. Національна безпека України: стратегічні пріоритети та шляхи їх реалізації: мат-ли «круглого столу» / за заг. ред. О. В. Литвиненка. – К. : НІСД, 2011. – 64 с.
6. Забезпечення національної безпеки України в умовах глобальних та

регіональних невизначеностей : матеріали кругл. столу (Київ, 6 берез. 2012 р.) / за ред. Ю.В.Ковбасюка, К.О.Ващенко, Г.П.Ситника. – К. : НАДУ, 2012. – 159 с.

7. Новицький Г.В. Теоретико-правові основи забезпечення національної безпеки України: Монографія. / Г.В. Новицький. – К.: Інтертехнологія, 2008. – 496 с.

8. Європейський проект та Україна : монографія / А. В. Єрмолаєв, Б. О. Парахонський, Г. М. Яворська, О. О. Резнікова [та ін.]. – К. : НІСД, 2012. – 192 с.

Рекомендована література

Основна

1. Арсенко А.Г., Гирич ВЛ., Толстих Н.В. Глобалізація і глобалізм в оцінках населення України // Українське суспільство 1992-2007. Динаміка соціальних змін - К.: ІС НАНУ, 2007.- С. 117-133.
2. Асиметрія міжнародних відносин / Під ред. Г. М. Перепелиці, О. М. Субтельного. – К.: Видавничий дім “Стилос”, 2005. – 555 с.
3. Бестере-Дільгер Ю. Україна на шляху до Європи: проміжні результати помаранчевої революції. – Віденський університет. К.: Києво-Могилянська Академія. – 2009. - 383 с.
4. Буряк П.Ю., Гупало О.Г. Європейська інтеграція і глобальні проблеми сучасності: Навчальний посібник. □ К.: “Хай-Тек Прес”, 2007. -336 с.
5. Відносини Україна □ НАТО: економічні аспекти / Інститут трансформації суспільства / О.І. Соскін (ред.).- К.: ІТС, 2003.- 119 с.
6. Глобалізація і сучасний міжнародний процес. \ За ред. Проф. Гуменюка Б.І. і проф. Шергіна С. – К.: Університет “Україна”, 2009. –508 с.
7. Грицяк І.А. Право та інституції Європейського Союзу: навч. посібник / Нац. академія держ. управління при Президентові України. Центр правових та підприємницьких досліджень.- 2-е вид., доп.- К.: К.І.С., 2006. □ 300 с.
8. Європейська перспектива. За ред. Кудряченка А. К.:2009.- 298 с.
9. Європейська політика сусідства. План дій Україна – Європейський Союз [Електронний ресурс] <http://www.delukr.cec.eu.int/data/doc/Action-plan-ukr.pdf>.
10. Зовнішня політика України: Інформаційно-аналітичні матеріали до парламентських слухань, підготовлені Міністерством закордонних справ України. – Київ: ЦТІ “Е та Е”, 2004. – 198 с.
11. Конституційні акти Європейського Союзу. - К. : Юстиніан, 2005.
12. Кернз В. Вступ до права Європейського Союзу : навч. посіб. : пер. з англ. - К. : Т-во “Знання”, 2002.
13. Копійка В. В. Європейський Союз: досвід розширення і Україна / В. В. Копійка. – К.: Юрид. думка, 2005. – 448 с.
14. Критерії членства в СОТ, ЄС та НАТО. Інтеграційні перспективи України – Київ, Інститут євроатлантичного співробітництва, 2004. – 88 с.
15. Міжнародні інтеграційні процеси сучасності: Монографія / А.С. Філіпенко (кер. авт. кол.), В. С. Будкін, М. А. Дудченко та ін. – К.: Знання України, 2004. – 304 с.

16. Місце України в НАТО: матеріали опитування експертів / Фонд “Демократичні ініціативи”. - К.: Центр “Демократичні ініціативи”, 2006.- 251 с.
17. Graham J. Principles for Good Governance in the 21st Century / J. Graham, B. Amos, T. Plumptre. - Policy Brief № 15. □ Ottawa : Institute on Governance, 2003. □ P. 1.
18. Governance □ Introduction. - Режим доступу : <http://www.euractiv.com/en/opinion/governance-introduction/article-117500>
19. European Governance. White paper // Commission of the European Communities. □ Brussels, 25.7.2001 // COM (2001) 428 final. - 35 p.
20. SIGMA □ Support for Improvement in Governance and Management. □ Режим доступу : <http://www.sigmaweb.org>
19. New Modes of Governance. □ Режим доступу : <http://www.eu-new.gov.org>.
20. Connecting Excellence on European Governance. - Режим доступу : <http://www.connex-network.org/eurogov>

Додаткові джерела:

1. Артёмов І.В. Проблеми і перспективи входження України в Європейський Союз: навч. посіб. / Закарпатський держ. ун-т. Навчально-науковий Інститут філософії та євроінтеграційних досліджень.- Ужгород: Ліра, 2007.- 384 с.
2. Адміністративно-територіальний устрій країн Європейського Союзу. за заг. ред. Ю. В. Ковбасюка, М. К. Орлатого. – К. : НАДУ, 2015. – 628 с. - Розділ 3 / Досвід реформування адміністративно-територіального устрою в країнах Європейського Союзу /. - С. 515-590.
3. Бейко О.В. Європейська хартія місцевого самоврядування та розвиток місцевої та регіональної демократії в Україні. – К.: 2003. – 396 с.
4. Бесчасний В.М., Тодоров І.Я., Субботін В.М., Фіяонов О.В., Бабін Б.В. Україна і НАТО: органи державної влади, судової та правоохоронної системи як провідні учасники процесу європейської та євроатлантичної інтеграції: монографія.- К.: Четверта хвиля, 2008.- 168 с.
5. Василенко С. Д. Україна: геополітичні виміри в загальноєвропейському процесі / Світлана Дмитрівна Василенко. – Одеса: ОДМА, 2000. – 208 с.
6. Військово-технічна політика країн - членів НАТО: організаційні аспекти співробітництва України з Альянсом: наук.-інформ. зб. / Національний центр питань євроатлантичної інтеграції України / В.П. Горбулін (голов. ред.).- К.: Євроатлантикінформ, 2005.-232 с.
7. Грищенко І.М. Досвід реформування адміністративно-територіального устрою в країнах Європейського Союзу : опорний конспект лекцій / І. М. Грищенко, П.В. Ворона, М.І. Лахижа, П.М. Любченко. – К. : Вид-во НАДУ, 2015. – 94 с.
8. Деменко О. Українська геополітика ХХІ ст.: євразійство чи євроінтеграція? / О. Деменко // Людина і політика. – 2004. – № 1. – С. 73□81.
9. Демократичні трансформації в процесі підготовки до членства в НАТО. Досвід країн-кандидатів для України: аналітична доповідь / Центр миру, конверсії та зовнішньої політики України / О. Сушко (ред.), О. Сушко (авт.-упоряд.), С. Сегеда (ред.).- К., 2002.- 53 с.

10. Демчук П. О. Міжнародні відносини та проблеми євроатлантичної інтеграції / П. О. Демчук. – К., ППП, 2004. – 264 с.
11. Джердж С.Ф. Україна-НАТО: співробітництво заради безпеки / Товариство “Знання” України. Центр “Українознавство”. □ К.: Товариство “Знання України”, 2007.- 96 с.
12. Дорога в майбутнє – дорога в Європу. Європейська інтеграція України. – К.: Центр Європейських та міжнародних досліджень, 2000. – 108 с.
13. Дроздова Г. В. Зовнішня політика України: європейський вибір / Г. В. Дроздова. – Сімферополь: АнтикВА, 2007. – 156 с.
14. Європейська інтеграція / Уклад.: М. Яхтенфукс; Б. Колер-Кох. - К.: Вид. дім “Києво-Могилян. акад. ”, 2007. - 394 с.
15. Європейська інтеграція України: політико-правові проблеми за ред. В.П. Горбатенка: Монографія.- К.: ТОВ Вид-во “Юридична думка”, 2005.- 332 с.
16. Зовнішня політика України: перші підсумки та перспективи 2008 року: матеріали “круглого столу” / Національний ін-т стратегічних досліджень / Юрій Григорович Рубан (заг.ред.). - К. : НІСД, 2008. - 98с.
17. Інтеграція України в Європейську правову, політичну системи. / За ред. Л.В. Губерського, В. Манжолі. - К.: Вид-во КНУ, 2007.- 320 с.
18. Інформаційна політика України в Європейському контексті. / За ред. Л.В. Губерського, В. Макаренка. - К.: Вид-во КНУ, 2007.- 329 с.
19. Євроатлантична інтеграція України: військово-політичні аспекти: моногр. / Т. Брежнєва, О. Їжак, А. Шевцов.- Дніпропетровськ, 2003.- 20 с.
20. Клименко О. Євросоюз: інтеграційне сьогодні / О. Клименко // Дослідження світової політики: Зб. наук. пр. Вип. 8. – К.: ІСЕМВ НАН України, 1999. – 64 с.
21. Ковальова О. О. Стратегії євроінтеграції: як реалізувати європейський вибір України / О. О. Ковальова. – К.: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, – 2003. – 340 с.
22. Ковальова О. Концепції асиметричної інтеграції в східній політиці Європейського Союзу // Нова парадигма. - 2003. – Вип. 31. – С. 177-185.
23. Ковальова О. Концепція кордонів у Європейському Союзі та імплікації для України // Нова парадигма. – 2002. - Вип. 27. – С. 111-121.
24. Ковальова О. Копенгагенські критерії членства в Євросоюзі // Сучасна українська політика: політики і політологи про неї. - 2003. - Вип. 4. - С. 224-233.
25. Концептуальні підходи до членства в НАТО: досвід держав-членів Альянсу: науково-інформ. збірник / Національний центр з питань євроатлантичної інтеграції України / В.П. Горбулін (заг. ред.).— К.: Євроатлантикінформ, 2005.- 208 с.
26. Копійка В. В., Шинкаренко Т. І. Європейський Союз: заснування і етапи становлення: навч. посібник [для студ. вищ. навч. закл.] / В. В. Копійка, Т. І. Шинкаренко. – К.: Видавничий Дім “Ін Юре”, 2001. – 448 с.
27. Копійка В.В., Шинкаренко Т.І. Європейський Союз. Історія і засади функціонування: навч. посібник / Л.В. Губерський (ред.).- К.: Знання, 2009.- 751 с.
28. Копійка В.В. Теоретичний та практичний виміри розширення Європейського Союзу: дис.. д-ра політ, наук: 23.00.04. Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка - К., 2004.- 479 с.

29. Копійка В.В., Шинкаренко Т.І. Європейський Союз: заснування і етапи становлення: Навч. посібник для студ. вищих навч. закл. / Інститут міжнародних відносин Київського національного ун-ту ім. Тараса Шевченка. — К.: Видавничий Дім “Ін Юре”, 2001. - 447с.
30. Крушинський В. Ю. Європейський Союз: історія і сучасність: Конспект лекцій / Крушинський В. Ю. – К.: Інститут міжнародних відносин, 2000. – 187 с.

Бюро інформації Ради Європи в Україні - <http://www.coe.kiev.ua>

Верховна рада України - <http://www.rada.kiev.ua>

ГУУАМ - <http://www.guam.org.ua>

Інститут євроатлантичного співробітництва - <http://www.ieac.org.ua>

Європейський банк реконструкції та розвитку - <http://www.ebrd.com>

Європейський Союз - <http://europa.eu.int>

Конституція України - <http://www.president.gov.ua/president/constitution>

Лабораторія законодавчих ініціатив - <http://www.parlament.org.ua>

Міністерство закордонних справ України - <http://www.mfa.gov.ua>

Міністерство оборони України - <http://www.mil.gov.ua>

НАТО - <http://www.nato.int> ОБСЄ - <http://www.osce.org>

Офіційне Інтернет-представництво Президента України - <http://www.president.gov.ua>

Офіційний сайт Представництва України в Європейському Союзі - <http://ukraine.eu.mfa.gov.ua>

Представництво ООН в Україні - <http://www.un.kiev.ua/ua>

Рада Європи - <http://www.coe.int>

Світовий банк - <http://www.worldbank.com>

СНГ - <http://cis.minsk.by>

Сторінка ООН - <http://www.un.org>

Україна та Світова організація торгівлі - <http://wto.gov.ua/ukr> Урядовий портал - <http://www.kmu.gov.ua>

Центр електронної документації ООН в Україні - <http://www.mmc.kiev.ua>

Центр новостей ООН - <http://www.un.org/russian/news>

дешкпщек